

IGSM Sofija iz moje perspektive

Ako studirate geodeziju, geoinformatiku, geomatiku ili kartografiju, šanse su da ste čuli za IGSM – međunarodni skup studenata geodezije koji se svake godine održava u drugoj zemlji. To je prilika za učenje, povezivanje i... sada kada su profesori prestali čitati, partijanje s kolegama iz cijelog svijeta. Prošle sam godine propustila IGSM u Valenciji, ali ove godine nije bilo TEORETSKE šanse da propustim Sofiju – plus, imala sam malu “tajnu misiju”: dovesti IGSM u Hrvatsku.

Kad su objavili da će IGSM 2024 biti u Bugarskoj, komentari mojih prijatelja bili su očekivani: “Ma šta ćeš tamo? Što ima u Bugarsko za vidit?” Slegla bih ramenima – ne idem samo zbog Bugarske, nego zbog ekipe, zabave i plana koji sam kuhala mjesecima. Iskreno, nisam ni ja imala prevelika očekivanja od Bugarske, ali nekada se isplati otići bez očekivanja, može te samo pozitivno iznenaditi.

Doduše, prvi dojam Sofije nije na mene baš ostavio neki wow efekt. Hostel u kojem smo odsjeli nije ulijevao previše povjerenja – recepcionar nas je, na hrvatskom, odmah “oduševio” informacijom da za našu

sobu postoji samo jedan ključ. Na moje zbuđeno pitanje kako da zaštitimo svoje stvari, ležerno je predložio da ih “zaključamo u ormarić ako imamo lokot.” Naravno, taj ormarić o kojem priča bi bilo tko mogao odnijeti zajedno s lokotom i svim stvarima.

Srećom, tu je uskočila naša Paula, poznata po svom šarm i ubrzo nam donijela ključ. No, zadnji smo dan saznali da su ostale delegacije svoje ključeve dobile odmah po dolasku. Sve skupa, interakcija s recepcionarom bila je više nego bizarna i neugodna gotovo svakodnevno, a osim toga, dan danas mi nije jasno kako je taj čovjek prisutan u svakom trenutku. Ujutro? Tu je. Popodne? Tu. Vraćamo se iz izlaska u tri ujutro? Evo i njega. Zabrinjavala me ta situacija s njim, pa sam u jednom trenutku upalila Booking i krenula tražiti novi smještaj. Odlučili smo (nismo odlučili, nego nismo imali para) ostati gdje jesmo, preživjeti ćemo još taj dan, dva ili...pet. Kao i za ključeve, prekasno smo saznali da su neki otišli u drugi smještaj, no njima se nije svijelo što su morali dijeliti tuš s cijelim katom.

Lesson #1: Provjeri recenzije hostela prije puta.

Iako je IGSM program bio raznolik, s predavanjima, radionicama i izletima, city rally – ili kako ga ja iz milja zovem, lov na alkohol – zauzeo je posebno mjesto u mom srcu. Cilj je bio istražiti Sofiju i rješavati zadatke, ali moja ekipa, predvođena Nijemcima, skrenula je s rute u doslovno prvoj minuti. Njihova nepokolebljiva misija? Posjetiti svaku trgovinu s alkoholom na koju nađemo putem.

Naravno, nismo osvojili prvo mjesto (jer, realno, nismo ni pokušali), ali ponosno mogu reći da nismo bili ni zadnji. Za tim koji je pola rallyja proveo između polica s pivom, smatram da je to prilično solidan rezultat.

Lesson #2: Ako se ikada nađeš u situaciji da razmišljaš o natjecanju s Nijemcima u količini alkohola koju možete popiti – odustani odmah. Gubiš prije nego što počneš.

Što se tiče radionica, moram priznati da su stvarno bile zanimljive, a posebno me oduševila ideja s “poklončićima” – malim uspomenama povezanima s radionicom. Svaka je radionica imala svoj mali simbol, što je cijelom iskustvu dodalo neku osobnu, posebnu notu. Ja sam sa svoje radionice ponjela 3D print kartografske oznake za vrh, ali sam ga naravno negdje zagubila. Ne bi to bila ja da nisam.

Jedino što mi je bilo žao jest što nisam mogla biti prisutna na svim radionicama – izbor je bio prebogat, a vremena premalo. Najzanimljivija radionica je najvjerojatnije bila radionica s ručnim laserskim skenerom i VR naočalama. Nešto što je moderno i novo, sve više prisutno u našoj struci, a toliko rijetko imamo šanse raditi s tim ili vidjeti u Hrvatskoj.

Pred kraj tjedna došao je i taj dan “D” – glasanje za buduće domaćine IGSM-a. Turci su bili očekivani konkurenti, ali Poljaci su nas iznenadili u zadnji tren, što je dodalo malo začina cijeloj situaciji. Kroz cijeli tjedan kolege drugih zemalja pokušavali su izvući infor-

macije vezane uz našu prijavu, mislim da smo napravili dobar zadatak i uspješno iznaneli kolege koliko je i nas iznenadila kandidatura Poljaka. Pripreme za našu kandidaturu bile su stvarno temeljite – skupila sam kontakte, povezivala se s bivšim studentima i tražila savjete od svih koji su već sudjelovali na IGSM-u. Lucija je snimila promotivni video te je prezentacija na kraju izgledala savršeno. Ostavit ću Vam je ovdje da pogledate.

Naravno, znala sam da u konkurenciji moramo ponuditi nešto posebno, pa smo odlučili pokazati taj hrvatski šarm – naravno, kroz želudac! Jer, ako nešto može premostiti jezične i kulturne barijere, to je definitivno dobar zalogaj hrane, popraćen čašicom alkohola.

Ali, kao i obično, ništa nije moglo proći bez nesreća – baš na dan kada je trebalo održati prezentaciju, razboljela sam se, temperatura mi je skočila na 38, a glas gotovo pa nestao. Tu je, naravno, uskočila Paula – ona koja je uvijek tu kad je najpotrebnije – i preuzela prezentaciju umjesto mene. Na kraju mogu reći da je, osim dobre prezentacije, Lucijin video ipak bio presudan – on je bio “ono nešto” što nam je trebalo. I tako je Hrvatska pobijedila, a pobjedu smo, „well“... barem neki od nas, proslavili na gala večeri.

Lesson #3: Prije svakog puta, obavezno poduzmi sve što možeš da ostaneš zdrav!

IGSM je jedno od onih iskustava koja ti ostaju urezana u sjećanju cijeli život i definitivno se isplati otići, ako ne za vrijeme studija onda kasnije. Nas sada čeka ozbiljan posao, a to je organizacija IGSM-a 2026. Još nismo odlučili hoće li se održati u Zagrebu ili Zadru, ali jedno je sigurno: "Crazy Croats", kako su nas prozvali, neće razočarati, a za to trebamo i tvoju pomoć! Obrati se Studentskom zboru ukoliko želiš sudjelovati u organizaciji 38. IGSM-a.

Autor: Josipa Humski

Pogledajte kako smo se predstavili u Sofiji i doveli IGSM doma:

<https://docs.google.com/presentation/d/1bt5oylw7Uhqx4mRP6t57lvXySru0mVPtdXDN4E8I0I/edit?usp=sharing>

